

- tredjemand, jf. spørgsmål 35 og 46, jf. L 93 – bilag 41 og 48.
- At det efter lovforslagets § 12, stk. 3, overlades til de enkelte institutioner at fastsætte regler for beregning af vederlag mellem institution og arbejdstager. De enkelte institutioner kan hermed vælge forskellige beregningsmodeller, ligesom der på den enkelte institution kan opereres med forskellige beregningsmodeller for forskellige typer af opfindelser, jf. spørgsmål nr. 2 og 40, jf. L 93 – bilag 6 og 41.
 - At den afsatte finanslovsbevilling på 58 mio. kr. til støtte for lovforslagets implementering vil kunne anvendes af institutionerne til vurdering af indberettede opfindelser. Endvidere vil bevillingen kunne anvendes til licensformidling og i begrænset omfang til rettighedsbeskyttelse af opfindelser, hvor institutionen har erhvervet rettigheden. Bevillingen vil derimod ikke skulle dække fulde patenteringsforløb, der erfaringsmæssigt kan være meget omkostningstunge. Ønsker en institution at udtage patent på en opfindelse, vil dette således forudsætte, at der tidligt i forløbet opnås medfinansiering fra en industriel partner og/eller en betydelig egenfinansiering fra institutionen selv, jf. spørgsmål nr. 3, jf. L 93 – bilag 6.
 - At intentionen med det fremsatte lovforslag ikke er, at de enkelte institutioner skal opbygge egne patentkontorer med specialiseret teknisk, juridisk og markeds-mæssig ekspertise. Intentionen er derimod, at institutionerne primært skal rekvirere den fornødne ekspertise eksternt. Denne ekspertise vil kunne rekvireres fra en bred vifte af udbydere, herunder private advokatkontorer, patentbureauer, forskerparker, innovationsmiljøer, teknologiske serviceinstitutter, Patentdirektoratet m.fl. Intentionen er således, at institutionerne skal samarbejde, og ikke konkurrere, med de nye innovationsmiljøer, der har til formål at bistå innovative iværksættere, f.eks. hvor disse egenhændigt udnytter en opfindelse gennem etablering af selvstændig virksomhed, jf. spørgsmål nr. 4, 12 og 34, jf. L 93 – bilag 6, 13 og 41.
 - At der ved eventuel erstatningspligt kun vil kunne pålægges den ansatte at betale erstatning i en situation, hvor den ansatte udviser forsømmelse i forhold til, hvad denne normalt burde vide i den givne situation. Det er ligeledes en forudsætning for den ansattes erstatningspligt, at den retsstridige handling kan tilregnes den ansatte som forsætlig eller uagtsom, og at institutionen kan dokumentere at have lidt et økonomisk tab, jf. spørgsmål nr. 8 og 24, jf. L 93 – bilag 6 og 14.
 - At lovforslaget betyder, at hvis ansættelsesinstitutionen på baggrund af sin vurdering efter § 11 ikke ønsker at overtage retten til opfindelsen, og hvis der i øvrigt ikke på forhånd er indgået anden aftale, f.eks. med en virksomhedspartner efter § 9, bevarer den ansatte alle rettigheder til selv at disponere over opfindelsen. Den pågældende opfinder vil herunder frit kunne handle rettigheder til danske eller udenlandske virksomheder og institutioner, og institutionen kan ikke efterfølgende gøre krav på andel i indtægterne. Har pågældende opfinder brug for professionel assistance til at opsøge interesserede virksomheder, til at indgive patentansøgning eller indgå licensaftaler, kan vedkommende på eget initiativ rekvirere denne assistance blandt andet fra de nye innovationsmiljøer – jf. spørgsmål 20, jf. L 93 – bilag 13.
 - At det af lovforslagets § 11 følger, at beslutning om overdragelse af en rettighed til en institution først kan finde sted på baggrund af en drøftelse parterne imellem. Såfremt institutionen efter denne drøftelse skønner, at retten til en given opfindelse bedst kan udnyttes erhvervs-mæssigt af den pågældende forsker selv, åbner lovforslaget udtrykkelig mulighed for dette. Erfaringen viser imidlertid, at langt de færreste forskere har interesse i at forestå et patenteringsforløb på egen hånd – jf. spørgsmål 28, jf. L 93 – bilag 39.
 - At institutionen alene kan gøre krav på retten til en opfindelse, hvis den er gjort som led i arbejdet ved institutionen. Institutionen har således ingen ret til den ansattes private opfindelser, som ikke udspringer af det konkrete ansættelsesforhold. I tvivlstilfælde vil bevisbyrden påhvile den part, der ønsker at gøre krav på retten til opfindelsen, jf. spørgsmål nr. 41, jf. L 93 – bilag 41.
 - At de institutioner, som er omfattet af lovforslaget, ikke har til opgave at erhverve enhver tænkelig opfindelse gjort af en ansat. Institutionen skal alene sikre, at de opfindelser, der udspringer af den ansattes arbejde,